

พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน

พ.ศ. 2524

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2524

เป็นปีที่ 36 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่มีความจำเป็นจะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดนเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำอันกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยตามชายแดน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 157 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกำหนดนี้เรียกว่า พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524

มาตรา 2⁽¹⁾ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชกำหนดนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชกำหนดนี้

สินค้า หมายความว่า สิ่งของที่อาจใช้ในการอุปโภคหรือบริโภคสารเคมี อาวุธ ยานพาหนะ และสิ่งของอื่นใด

เขตควบคุม หมายความว่า เขตที่รัฐมนตรีประกาศเป็นเขตควบคุมตามพระราชกำหนดนี้

จำหน่าย หมายความว่า ขาย แลกเปลี่ยน ให้ โอนสิทธิหรือโอนการครอบครองให้แก่บุคคลอื่น

ผู้อำนวยการ หมายความว่า ผู้อำนวยการควบคุมสินค้าในเขตควบคุม

พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรมตามพระราชกำหนดนี้

รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา 5 พระราชกำหนดนี้มีให้ใช้บังคับแก่สถาบันระหว่างประเทศหรือสถาบันของต่างประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

มาตรา 6 เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดนเพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือปราบปรามการแทรกซึมบ่อนทำลาย ป้องกันหรือปราบปรามการกระทำอันกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐหรือความสงบเรียบร้อยตามชายแดน หรือเพื่อมิให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอันจะเป็นภัยต่อประเทศ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ท้องที่หนึ่งท้องที่ใดตามชายแดน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดในน่านน้ำของประเทศไทยเป็นเขตควบคุมได้

มาตรา 7 เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมตามมาตรา 6 แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) กำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าใดเป็นสินค้าควบคุมในเขตควบคุมนั้น

(2) แต่งตั้งนายทหารยศตั้งแต่พลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรีขึ้นไปหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อำนวยการกำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าควบคุมตาม (1) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

⁽¹⁾ รก.2524/174/1พ/20 ตุลาคม 2524

มาตรา 8 ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดมาตรการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามมาตรา 9 ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) กำหนดจำนวนหรือปริมาณสินค้าควบคุมซึ่งบุคคลจะมีไว้ในครอบครองหรือมีไว้เพื่อใช้หรือจำหน่ายได้ตามความจำเป็น และจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดด้วยก็ได้

(2) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจำหน่าย การเก็บรักษา และการขนย้ายสินค้าควบคุม

(3) ดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับสินค้าควบคุมเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

การกำหนดตาม (1) และ (2) ให้ทำเป็นประกาศปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการตำบล และที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเขตควบคุมอยู่ในท้องที่

ประกาศนั้น เมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคสี่แล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา 9 ในแต่ละจังหวัดที่อยู่ในเขตควบคุม ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด ผู้กำกับตำรวจภูธร นายอำเภอแห่งท้องที่ที่เกี่ยวข้อง พาณิชยจังหวัด และผู้บังคับหน่วยทหารซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาที่ได้รับแต่งตั้งให้รับผิดชอบในการป้องกันในพื้นที่ชายแดน เป็นกรรมการ

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการ ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

มาตรา 10 ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจแต่งตั้งนายทหารสัญญาบัตรซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจยศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

มาตรา 11 ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 12 เมื่อได้มีการประกาศกำหนดจำนวนหรือปริมาณสินค้าควบคุมตามมาตรา 8 (1) แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดมีสินค้าควบคุมไว้ในครอบครองเกินจำนวนหรือปริมาณดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

บุคคลใดมีสินค้าควบคุมไว้ในครอบครองเกินจำนวนหรือปริมาณที่กำหนดในวันที่มีประกาศตามมาตรา 8 (1) ต้องขออนุญาตต่อผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายภายในระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้มีประกาศดังกล่าว

มาตรา 13 ห้ามมิให้บุคคลใดนำสินค้าควบคุมเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

มาตรา 14 การขออนุญาตและการอนุญาตตามมาตรา 12 และมาตรา 13 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการ ประกาศกำหนด และให้นำมาตรา 8 วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่การประกาศในกรณีนี้โดยอนุโลม

มาตรา 15 ในเขตควบคุมซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ให้ผู้อำนวยการและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปตรวจค้นในเคหะสถาน สถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ได้ทุกเวลา เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

- (2) ตรวจค้นบุคคลใด ๆ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้
- (3) ตรวจค้นยานพาหนะที่จะเข้ามาในหรือออกนอกเขตควบคุมได้ทุกเวลา และสิ่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุด จอด หรือนำยานพาหนะไปยังที่หนึ่งที่ได้เพื่อตรวจค้นและสั่งการตามที่เห็นสมควร
- (4) สั่งบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ถ้อยคำ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวจะมีประโยชน์แก่การดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้
- (5) ยึดหรืออายัดสินค้า เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้
- (6) จับ ควบคุม และสอบสวน หรือส่งผู้ต้องหาตามพระราชกำหนดนี้ไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไปก็ได้

การสั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุด จอด หรือนำยานพาหนะไปยังที่หนึ่งที่ได้ตาม (3) ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หรือกฎหมายเกี่ยวกับการเดินเรือ หรือกฎหมายอื่นว่าด้วยกรณีนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา 16 บรรดาคดีที่มีข้อหาว่ากระทำความผิดต่อพระราชกำหนดนี้เว้นแต่ความผิดตามมาตรา 22 ไม่ว่าจะมีข้อหาว่ากระทำความผิดต่อกฎหมายอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนควบคุมผู้ต้องหาไว้เพื่อทำการสอบสวนได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ต้องหาถูกจับ

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ต้องหาไว้เกินกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้น ให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน แล้วแต่กรณี ส่งตัวผู้ต้องหามาศาล และให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการประจำท้องที่ที่อยู่ในเขตควบคุมนั้นยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายขังผู้ต้องหานั้นไว้ ในกรณีนี้ให้ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา 17 ในกรณีนี้ที่ผู้อำนวยการเป็นผู้ส่งสำนวนและมีความเห็นควรส่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการ การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา 18 สิ่งของที่ยึดไว้ ถ้าไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองในขณะที่ยึด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศหาตัวเจ้าของภายในสิบห้าวันนับแต่วันยึด หากไม่มีเจ้าของมาแสดงตัวขอรับคืนภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศให้ตกเป็นของแผ่นดิน

สิ่งของที่ยึดไว้ ถ้ามีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของมิได้ขอรับคืนภายในสามสิบวัน นับแต่วันมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

สิ่งของที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ถ้าเป็นของเสียหาย หรือถ้าเก็บรักษาไว้ จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเกินสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำบัญชีไว้แล้วจัดการขายทอดตลาดหรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ เงินที่ได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแล้ว ให้ยึดไว้แทนสิ่งของ

มาตรา 19 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดตามมาตรา 8 หรือเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา 14 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 20 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 12 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 21 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 13 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 22 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจตามมาตรา 15 (3) หรือ (4) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 22 ทวิ⁽¹⁾ สินค้าควบคุมที่บุคคลใดมีไว้ในครอบครอง หรือมีไว้เพื่อการใด รวมทั้งบรรดาเครื่องมือเครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลใดใช้ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดตามมาตรา 8 หรือสินค้าควบคุมที่บุคคลใดมีไว้ในครอบครองอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 12 หรือนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 13 ให้รับเสียทั้งสิ้น

มาตรา 23 ในกรณีที่ดินติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทน ของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการ กระทำความผิดนั้น

มาตรา 24 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลนันทน์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความ ปลอดภัยของประเทศและความมั่นคงของรัฐ รัฐบาลจึงต้องควบคุมสินค้าบางชนิดหรือบางประเภทในเขตท้องที่บางแห่ง ตามบริเวณชายแดนเพื่อมิให้สินค้าเหล่านั้นตกไปอยู่กับบุคคลที่เป็นภัยต่อประเทศ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการ แทรกซึมบ่อนทำลายความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ ในการนี้จำเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมสินค้า เหล่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 พ.ศ. 2528

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรการในการควบคุมสินค้าตามชายแดนที่ได้ กำหนดไว้ในพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. 2524 ยังไม่สามารถป้องกันหรือปราบปรามการลักลอบนำ สินค้าควบคุมเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้มีโทษรับสินค้าควบคุมที่ บุคคลใดมีไว้ในครอบครองมีไว้เพื่อการใด หรือนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุม รวมทั้งบรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลใดใช้ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายเพื่อให้การควบคุมสินค้าตาม ชายแดนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

*[รก.2528/120/1พ/5 กันยายน 2528]

⁽¹⁾ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดฯ พ.ศ.2528